

Θείες Αναβάσεις - Του Αρχιμανδρίτη Γρηγορίου Κωνσταντίνου

/ [Γνώμες](#)

Η μεταμόρφωση του Χριστού που θα γιορτάσουμε για μια ακόμη φορά και αυτόν τον χρόνο, δεν ήταν ένα τυχαίο γεγονός, αλλά ήταν η αποκάλυψη της νέας πραγματικότητας, που εισήλθε στην ανθρώπινη ιστορία και στη ζωή του καθενός μας. Στην Θεία Μεταμόρφωση αποκαλύφθηκε αυτό που όλοι μας γνωρίσαμε, δηλαδή η φανέρωση της θεανθρώπινης υποστάσεώς του, της μείξεως των δυο φύσεων στο πρόσωπο του Χριστού.

- Αρχιμ. Γρηγόριος Κωνσταντίνου, Δρ. Θ. Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Κασσανδρείας

Ο σύγχρονος άνθρωπος συνεχώς καυχιέται για τα σκαρφαλώματα και τις

αναβάσεις του τόσο στα Ιμαλάια όσο και στο ουράνιο στερέωμα. Κάποια όμως σωτήρια ανάβαση δεν ενδιαφέρθηκε να πραγματοποιήσει, που θα τον οδηγούσε στο όρος Θαβώρ. Εκεί πάνω όλα είναι λευκά και λαμπερά όπως ο ήλιος. Στο όρος αυτό συναντάμε τις κορυφές της αλήθειας, της αγάπης και ολοκλήρου της αγιότητας.

Η ανάβαση και το όρος είναι κυρίαρχο χαρακτηριστικό στοιχείο της βιβλικής και θεολογικής σκέψης. Δυο όρη είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με το Θεό στην Παλαιά Διαθήκη, το όρος Σινά ή Χωρήβ και το όρος Σιών. Στην Καινή Διαθήκη και ιδιαίτερα στο πρόσωπο του Χριστού γίνονται αρκετές αναφορές για τα όροι που κήρυξε, έπαθε, προσευχήθηκε, όπως το Όρος των Μακαρισμών, το Όρος των ελαιών, ο Γολγοθάς, το Όρος Θαβώρ κ.τ.λ. Αυτά όμως δεν αποτελούν ένα θρησκευτικό αποκλεισμό.

Η λατρεία και η προσευχή μπορεί να γίνει παντού και πάντοτε. Γιατί είναι πνευματική. Κατά παραστατικό τρόπο η ανάβαση στο Όρος μας προσφέρει αυτήν ακριβώς την αναζήτηση της θέας του άκτιστου φωτός. Γι' αυτό και δεν είναι τυχαίο, ότι πολλά μοναστήρια είναι κτισμένα στις κορυφές των ορέων. Τα όρη πάντοτε αποτελούν μια ανάβαση του ανθρώπου, μια πρόσκληση για γαλήνη και ηρεμία.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς στην Ομιλία του στην Μεταμόρφωση, αναφέρεται σε αυτήν την ανάβαση, αλλά συγχρόνως και κατάβαση του Θεού στο πρόσωπο του εναθρωπήσαντος Λόγου. Και ερώτα ο ίδιος ο Άγιος γιατί ο Χρίστος τους οδήγησε στο όρος; Γιατί αυτή η ανάβασης; Και απαντά ο ίδιος για να τους δείξει το μυστήριο της θεώσεως, που είναι ακριβώς η θέα του Άκτιστου φωτός. Η ανάβαση από τα γήινα στα επουράνια.

Στο όρος το φως του Χριστού, ή έλαμψη δεν είναι κάτι που έρχεται και φεύγει, ούτε περισσότερο υπόκειται στις αισθήσεις, αν και το βλέπουν οι σωματικοί οφθαλμοί, εντούτοις το φως αυτό, αλλοιώνει και θεώνει τους Αποστόλους. Στο όρος οι Απόστολοι ανέβηκαν στο θεαθήναι την θεία δόξα. Ανέβηκαν, άνοιξαν οι οφθαλμοί τους και είδαν το ανέκφραστο και άκτιστο φως.

Μια τέτοια γεύση της θείας μακαριότητας είχαν στην ανάβαση στο όρος Θαβώρ οι τρεις Απόστολοι. Για αυτό και ο Απόστολος Πέτρος ποθεί να μείνουν εκεί και να μην φύγουν. Αλλά ο Χριστός τους καλεί να κατέβουν από το όρος και να πορευτούν στην κοιλάδα, εκεί που οι άνθρωποι υποφέρουν και αγωνίζονται.

Η μεταμόρφωση του Χριστού έχει μεγαλύτερη σημασία, καθότι δεν δοξάσθηκε μόνο ο Κύριος αλλά και όλοι εμείς οι χοϊκοί που προσπαθούμε να μετέχουμε στην

δόξα του. Βέβαια η δόξα του Θεού είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτήν που είδαν και γνώρισαν οι τρεις απόστολοι, διότι αυτοί την γνώρισαν και την είδαν όσο χωρούσε η ανθρώπινη φύσης τους.

Εμείς όλοι οι ποθούντες την δόξα και τη σωτηρία μας, θα πρέπει να σταματήσουμε τις διάφορες άλλες αναβάσεις και να επιδιώξουμε την μια και μοναδική που οδηγεί στο όρος της μεταμόρφωσης. Μέσα στη Θεία Λειτουργία προσφέρεται ο μεταμορφωμένος Χριστός, σε κάθε τόπο και κάθε στιγμή. Είναι η αέναη ανάβαση των πιστών στη θέα του άκτιστου φωτός.

Ένα είναι βέβαιο πως εκεί επάνω στο όρος αυτό θα ξεκουραστούμε και θα ελαφρώσουμε, διότι εκεί θα εξαγνιστούμε και θα μεταμορφωθούμε.

Ας το προσπαθήσουμε.

Πηγή: pemptousia.gr